

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Jeg fik en SMS for min data. Hun er 11 år gammel, men hun fylder ikke med i fodbold.
Den kom under kampen mellem San Marino og Danmark, og så skulle jeg lige se, om der var noget galt.
Det var der som sådan ikke, men hun fulgte det ungerligt med, fordi hun skrev, hvordan I alverden kan Santa Marino,
Mariano tror jeg, hun skrev, score mod Danmark. Ærligt talt det viser vi lort til fodbold.
Hvad svarer du?
Jeg kom til at kampen, så jeg svarer ikke noget lige med det samme,
men ellers så tog jeg faktisk et billede af den at sende til mine venner, og sagde, det er jo fra børn og fulde folk, man skal høre sandheden.
At det er så usammenhængende, og at det er så nemt at skabe chancer om mod Danmark.
Oh, det er undervældende.
De må snart på en eller anden måde aftvinge en eller anden form for konsekvens.
Det her landshold er ikke i balance.
Hvornår har du senest siddet med en god fornemmelse efter en dansk landskab?
Den sygdom som slog ned i holdet i Katarfa næst et år siden,
den sidder stadig i holdet i Trænerstaben.
Sommeren 2021 glemmer vi aldrig.
De skriver, at DPU det desender en VT-ud med sammenklip af Danmarks euforiske EN-eventyr.
Et eventyr, hvor helte fald, der rejser sig igen,
og hvor Danmarks du skulder ved skulder med de røde, hvideklæde fodboldfralser.
Der var kæmpe fest i parken.
Det er jeg, altså pisse på roset.
EM for alle.
Alle for EM.
Her blev fodbold mere end bare sport, og vi grede og jublevede sammen.
Men uinspirerede kamperne, der gør, at DPU ikke gør det,
men uinspirerede kamp efter uinspirerede kamp slider på ekstasen.
Ind til skuffelsen bliver monumental,
efter en undervældende sejr mod verdens storligeste landshold, San Marino.
Det virker, som om stemningen har vendt sig mod julmans tropper.
Hvad er det, der er gået galt for de danske fodboldhelte,
og er Kasper Julemand den rigtige til at vinde skuden?
Det spørg genstart om i dag.
Jeg hedder Anna Ingris.
Hvad er dit indtryk af, hvordan stemningen var i det danske omklædningsrum efter sejren mod San Marino?
Normalt når det danske landshold eller i virkeligheden,
når alle fodboldhold, nærmest fra serieniveau og op til landshold, vinder en kamp,
så synger man sejresang.
Så synger man, hvem var det, der vandte i dag,
det var dem fra i det her tilfælde Danmark af.
Men det gjorde de ikke.
Det viser jo også nok noget op, hvordan stemningen var.

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Den var lidt trygget, og måske også sådan lidt balancerende på at være en lille smule flov over i kampen.

Både resultatet, at Danmark havde vundet større, og måske også sådan lidt i forhold til, hvordan opgaver blev afviklet. Altså det slutte med at være sådan en lille smule uværdigt.

Det er vel den eneste gang, i i hvert fald nyere tid, at Danmark har vundet en landskamp, hvor der ikke er blevet sjunget sejresang. Som kommentator på DR følger Andreas Kravl landsholdet helt tit, og står som en af de første ansigt til ansigt med frustrerede pannerykker i San Marino. Men han er også med under EM Euforin.

I sommeren 2021 var det sådan en moderne pik for det danske landshold.

Både når det galt. Det er spilemæssigt.

Og her kommer male.

Men også sådan omkrigsstemningen.

En iskravsforfælde ude i siddag, det er fremhavnet.

Der skete alt det med Kristian Iaksen, den 12. juni.

Hvad sker der med Kristian Iaksen der?

Over her. De ser ikke godt ud, det her.

De ser slet ikke godt ud. De er så hurtigt hen ved ham.

Det så der også helt forfærdeligt ud.

Han faldt op i parken, fik hjertestop.

Det der sker på banen nu, i parken er Kristian Iaksen nu.

De har gået ud afskærmet af hvidet lander.

Og overledet heldigvis.

Og jeg vil sige ugerne efter det, var lidt ligesom at være med i en drøm.

Kærlighed til danske landshold til fodbold.

Det er jo det, som har brugt sig hjemme muskærlighed til hinanden.

Jeg var kommentator under slutrunden.

Kommenteret i danske kampe på tv.

Og til den nærmeste dag fra dag, blev landsholdet mere populært.

Fik flere og flere fans, der måske normalt ikke følger med i fodbold overhovedet.

Men sådan køb det ind på hele historien om det her danske landshold,

der også visste flere og flere følelser og blev mere og mere menneskeliggjorte.

Det er klart følelser, som er uden på tåget.

Det er det også for mig stadigvæk, som vi kan se.

Og så er jeg simpelthen så glad for det.

Og så er jeg simpelthen så glad for det.

Kæmpe spiller.

Ja.

29 år siden Danmark stod ind i en semifinal.

Nu gør det det igen.

Og så kom Danmark jo også til semifinal.

Så på en eller anden måde blev det sådan en symbiose mellem...

... og så blev det sådan en symbiose mellem...

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

... og så blev det sådan en symbiose mellem...

... truppen, spillerne, trænerne, og så jeg hele sådan den danske befolkning.

Jeg kan huske det.

Når jeg gik tilbage fra de kampe, der blev spillet i parken,

specielt den kamp, hvor Danmark vandt over Rusland,

det der med, at det hele var sådan en stor åben fest.

Der var folk, der hang i lysmasterne,

og lyskystne,

og generelt en stemning af, at man havde lyst til at omfavne en nærmeste person, selvom med højkendt vedkommende i forvejen.

Og så selvfølgelig en masse rød og vidt.

Det er det, jeg med, at det også var godt værd,

og det var lige efter coronanedlukningerne,

der var sådan en fornemmelse af fællesskab og frihed,

og livskraft ved at sige.

Senere hen, da Danmark så forældre begyndte at vinde både ordentligst finalen og kvartfinalen,

der var jeg ude og rejse med landshold,

altså der var jeg i hendøjensvis Amsterdam og i Bakhur,

der fik jeg jo jo så set billeder, altså små videoer og tilsænd,

der vi kunne se på nettet, så det bare blev endnu vildere.

Det er der med, at der var sådan en nærmest festivalstemning i gaderne undervejs.

Hvad husker du egentlig særligt fra den studerunde?

Altså hvad vil du fremheve, som et absolut højde punkt?

Det er i hjemmekampen mod Rusland, den sidste puljekamp,

hvor Danmark skal vinde, det er Brad Bates.

Og da Andreas Christensen fortsætter at spille,

han hammer et langskud ind i kassen.

Andreas Kræstensson og Danmark Muldholdedens final ud.

Vi skal ikke hjem. Danmark lever. Vi skal videre.

Alle danske spiller ligger i en bunker.

Nu er den hjemme et fuldstændigt magisk øjeblik, og det er et højtepunkt.

Der er mange gode øjeblik under vej, men for mig var det det, der står ud.

Det var en lang række af højtepunkter.

Hvad tænkte du om Casper Juhlmann, som træner dengang?

I takt med, at Stutrunden udviklede sig så syrrrealistisk, som hun gjorde.

Casper Juhlmann gik fra at være en almindelig fodboldtræner,

til at være en meget eksponeret leder.

Det er vores måde at sige tak til befolkningen.

Med store, menneskelig opgaver i forhold til at sætte et hold sammen,

hvor de havde set spillerne deres kamerat dø på banen.

Det, vi har været igennem sammen, har været stærkt.

Tror du også meget i karakteren i den rolle?

Nu begynder hyl igen.

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Framstod som en meget, meget menneskelig, meget sympatisk leder for et fodboldhold. Men en stor tak til den her gode staten, spillere og alle, har jo simpelthen kæmpt det. Og, hvor vi sige, sætter det også nye standarder for en popularitet omkring landstræneren. Han var vanvittig populært lige i dag. Lige efter følger endnu en succes i VM-kvalifikationen, og eventyret ser ud til at fortsætte. Men kærligheden til landsholdet begynder at slå revner, da kritikken af slutrunden i katarbegynder. Kritik som kulminerer, da DBU beslutter sig for, at kaptegnen simulerer, ikke skal bære et one-love armbind. Et armbind, der skal symbolisere støtte til LGBT-plusretigheder, men også vil resultere i et gul kort, og det vil man ikke risikere. Det danske landshold er på en eller anden måde vores alle sammens, og det vil sige, at der er rigtig mange meninger om, hvordan landsholdet skal spille og hvordan landsholdet skal agere. Far er alle ligesom kunne samles om nogle meget menneskelige følelser i sommeren 2021, så var der ekstremt mange meninger, holdninger og jo også nye anser i hele den debat, der var om VM i katar. Og landsholdet blev på en eller anden måde den forreste linje i den her lidt skyttegavsagtige krig, der var omkring brydningerne i holdningerne til hele VM-studrunden. Hvad med Casper Juhlmann, altså han er jo manden i midten, hvordan han ser hans situation i katar? Det var tydeligt for os, der var til stede, at Casper Juhlmann var selv meget splittet omkring nogle af de her spørgsmål, som fyldte rigtig meget. Og han ville egentlig også gerne, lidt også i forlængelse af, at den måde han havde ageret på som leder ved VM-studrunden. Hver nyangsid, han ville gerne tage diskussionen, han ville gerne tage snak, han ville gerne vise, at de ikke bare var lige glade, og det kom til at fylde rigtig meget. Jeg er ikke så meget uro, at det går ud over min koncentration, når jeg arbejder med spillerne, men uro nok for mig som menneske. Det var ikke altid det, som er det bedste, hvis en fodboldtræner skal udstråle i en retning. Fordi der er så meget, jeg har lyst til at sige, at der er så mange ting, jeg har lyst til at gøre. Regnspillemessigt var katar den diamentrale modsætning af den der drømme-agtige sommer 2021. Hvor det var meget lejne og let, så blev VM i katar fra start af en forkrampe spildemæssig slutrund. Det er ligesom om, at alt den snak der havde været om slutrundens placering, om menneskeradigheder, om migrantarbejder. Det var en herp som om, at det danske hold, så tog alt D.O. med en på skulderne, og virkede tunge og lidt lovste i deres spild. Så hele den der balance og sammenhøjighed, der var til EM, den var der slet ikke til VM. Det fastlågeste danske spil møder sin ultimative test, da vi i alers sidste kamp af grobespillet møder Australien i en kamp, som Danmarks skal vinde for at gå videre. Vi sidder i kommentatorboksen og tænkte, okay, nu er den der, nu skal de nok få styr på det her. Det danske landshold kommer også bedst fra start mod den normalt overkomlige modstander, men en time ind i spillet går det galt. Rigt hurtigt i løbet af kampen, så snirrer der sig noget usikkerhed i den danske hold. Og den eneste måde Australien kunne score på, det var inden på en dødbold og et hovedstød, eller også så var de, hvis de lige pludselig stakk af sted i en kontra, og Danmark blev fanget ud af balance.

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Og det var lige præcis det der skete.

En spiller ryger af sted og lever forbi i virkeligheden, ja, tre danske hold.

Det var så klassisk og samtidig også det, som alle havde folk tet, der lige pludselig bare blev til virkelighed.

Danmark er på vej ud i en blindgyde, en gate, en afgang hjem fra VH Slutrunden.

Efter Katara-landsholdets næste store opgave EM-kvalifikation, og her trækker Danmark en af de letteste grupper muligt.

Selvom holdet stadig er en stærk favorit til kvalifikation, møder de massiv kritik for deres præstationer.

At det er så usamhængende, og at det er så nemt at skabe chancer mod Danmark.

Oh, det er undervældende.

En kritik, som når sit hed til højeste, da den 23-mænd store trub trækker i rødder, hvider sammen med 2000 roligens,

rejser til verdens femte mindste land, San Marino.

Der har færre indbygger end tosset.

Inden kamp mod San Marino var stemningen faktisk rigtig god.

Jeg vil næsten gå så langt, som til at sige, at der var lidt af den der stemning tilbage, som man havde oplevet,

i tilbage også i EM-dagen.

De samme smil på leberne, der var lidt af den samme lethed.

For eksempel er der altid dagen inden en kamp i pressemødet, hvor der sidder nogle spillere, og Kasper Juleman sidder oppe på et poge, og det er som regel sådan ret kedeligt det, der bliver spurt og snakket om.

Men der var mange gring, og der var specielt en situation, hvor Rasmus Højlund, han blev spurgt til, fordi han har givet en overtrækstrøj til en frysende boldræng i parken, om han selv havde været boldræng.

Og så ender han med at sige, at det er han ikke prøvet i nu.

Så tror han selv, at det gør nok heller ikke.

Nej, det gør nok heller ikke.

Hvorfor har han været 20 år, og selvfølgelig, så spiller han selv til, at han bliver sandsynlig, hvis ikke boldræng, eller hvad man skal godt i parken.

Og det er medført bare sådan en masse krigen, og ikke på den lidt opstillede måde.

Men det var ret sådan en afslappethed, og okay, vi er tilbage igen.

Superhyggeligt.

Meget hyggeligt. Meget overskudsagtigt.

Og sådan ret meget udstrolende.

Vi har styr på det.

Så starter kampen jo, og stemningskifter.

Kan du ikke lige prøve at beskrive et begyndelsen af kampen, og hvordan den der lethed, ligesom ændrer sig lidt?

Efter 10 sekunder af kampen mod San Marino,

der taber den debatterende højre bak Elias Jilergbolden til en spiller fra San Marino.

Og det er ligesom om, at det er nærmest,

fordi det er hans skyld udelukkende, men der vinder rigtig meget af der.

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Der snirrer så noget usikkerhed ind,
og da det så i minutterne efter ikke fungerer sådan en for det danske spil,
så kommer der nogle spøgelse op, virker det til.
Men både via Mikatarsen i nogle af de friske rendringer,
og også et nyttet nederlag til Kazakhstan i VM-kvalifikationen,
hvor Danmark ligesom havde smidt inføring,
så virker det som om, at der kom noget usikkerhed ind i hovederne på de danske spiller.
Hvad nu hvis San Marino skover, hvad nu hvis det går helt galt?
Så lykkes det ikke for det danske hold,
og udnytte den enorme fordel, de burde have sådan en fysisk og teknisk.
Det er jo også det, Kasper Juhland beskriver efterfølge.
Han formulerer det, som at San Marino lykkes med at komme ind under huden
på de danske fodboldspiller.
Altså hvad er det for nogle situationer, hvor man mærker?
Både under og efter kampen, at de på en eller anden måde er blevet for påvirket.
San Marino spiller og lykkes jo med simpelthen godt gammeldags,
og tier de danske spiller.
Altså jeg bringer dem sådan lidt mental ud af fatning.
Det bliver langt mere sådan skenarier og slavsmål og små frispark undervejs.
Den danske angriber, Rasmus Højlund blev i hvert fald tieret.
Til sidst var Kasper Juhlmand ikke faktisk nødt til at hive ham mod til siden,
og så siger han, at han skulle lige passe på den for et white card her i kampen.
Den danske målmand har jo også en episode, hvor han opfører sig på en måde,
som ligesom falder mange forbrødstød. Hvad er det der sker der?
Det er på et tidspunkt, hvor en af de lokale bolddrejninger er lang tid op
og leverer bolden til Kasper Smagel, en danske målmand.
Og så siger han, at han kommer rundt Juprik.
Og det er jo, ja, det er vi på engelske, et nedsættende ord.
Kasper Smagel, han er helt ved siddende sig selv bolden ruller dernede,
og han jernede en reservebold langt, langt, ude bag målet.
Og det siger jo alt om de danske hold, hvor frustreret de er lige nu.
Den slags sker jo i fodbold, men man kan sige, det der er lidt penibelt her,
at det burde jo ikke ske i en kamp mellem Danmark og San Marino.
Fjernog, hvis det havde været en IM-semifinale mellem Danmark og England,
så kunne man godt sige, okay, Kasper Smagel, han vil godt ligegang mod San Marino,
der bliver det sådan lidt, og skulle Danmark ikke ligesom være det større hold på det tidspunkt.
Hvorfor? Fordi det er ligesom en bolddrejning for verdens storeste landshold.
Ja, der er jo noget omkring, hvordan man agerer som professionel fodboldspiller,
og Kasper Smagel var først ude efter at sige, ja, men det er en del af fodbold.
Men så var han så også efterfølgelig ude på sin egen Instagram-kontor,
og så sige, okay, fjernog, jeg siger undskyld til bolddrejning.
Hvad gør det ved landsholdspillere status som rollemodell?
Altså, forstået på den måde, at det er et hold, som har skabt den her euforietu fortalt om tidligere,
ikke at de blev hyldede for deres itik og sportsmanship og menneskelighed,

og så gør de sådan noget. Hvordan pigerger det ligesom ved fortællingen om deres rolle? Altså for rigtig mange fodboldfans, der gør det ikke noget, fordi det er sådan det er. Og sådan en som mig, der har set rigtig meget af fodbolden. Altså, jeg er nok også sådan lidt trækning på skulderen, fordi sådan er det i kampen siddet. Men vi skal jo bare huske, at der landsholdet piger i sommeren 2021, der får de rigtig mange nye fodboldfans. Altså alle dem, som normalt ikke har fået med i fodbold, men som bliver dravet ind i fortællingen, og de måske bliver forsvundet lidt igen, det er fordi det ikke er den samme successtor i lige nu i hvert fald, men også fordi nogle af de kan man sige karakterer, som de på hele måde blev bedrevet ind i fortællingen af, ikke er helt ligesamme i hvert fald lige nu, og måske ikke helt opfører sig på samme måde. Og hvad med Casper Juhleman? Hvordan håndterer han situationen nu? Casper Juhleman er jo et helt andet sted nu, og han har rigtig mange kritikere, og han er virkelig nede for det, som de fleste fodboldtræner jo oplever, nemlig de her enorme højde punkter, og så kan det gå ned i en voldsomt bølgedal. Og så er det jo en balansegang, hvor han skal veje ved at indgælde ord under vejs, og der er ikke nogen tvivl om, at han også har været presset, og hele diskussionen om katar fyldte rigtig, rigtig meget. Og nu, hvor han jo i virkeligheden går direkte mod en i-hjemstuderunde og opfylder hud formålet med sin ansættelse, så er han jo stadigvæk presset begyndt at spille med at sige. Er der noget ved hans ledelsestil, som han før er blevet så hyldet for, og det er en potratt efter det andet, som nu gør andet ikke meget kritik? På et tidspunkt var han i hvert fald i rigtig mange medier, som billede på den moderne leder, og med moderne ledertaler man, når han eller hende der forstår de ansatte, og hvor de er, og ser det hele menneske. De lukker jeres kamera også nu. De lukker det meget hurtigt nu. Tidligere har fodboldtræner ofte været nogle meget hård typer, og det var kæft ret og retning, og man husker at se Pjontek, som han tog i hvert fald ikke noget blødstødnhed ind i det. Du lukker fingrene væk. Det kan jeg fandme lov da. Ja, og du bliver her efter det. Det kan jeg godt lov da. Og der var Kasper Juleman jo et helt andet ansigt, men det er også det, der har vendsomt mod ham nu. Man fornemmer, at der er mange, der siger, at nu gider vi ikke høre flere unskyldninger, som han kælder det, eller forklaringer. Så det er svært at gøre alle tilfreds, kan man sige, men når resultatene er nække, er der sådan noget, som på en eller anden måde pludselig kommer tilbage og bliver vendt på den helt, helt anden side. En meget, meget underlig fodboldkamp afbrudt for dårlig kvalitet for vores side, og en ustandere, der forsøger at udlægge kun kampen, men også spillerne. Der er ikke gået 24 timer fra den flade sejr over verdens dårligste landshold, før fodboldchefen i DBU Peter Møller's telefonringer, og den første journalist krever svar på, om han overvejer, at Gik Kasper Juleman er en fyrerede.

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Det afviser han blankt, men herfra vokser debatten om netop det så bare større.

Det overrasker mig på ingen måde, at DBU Frader, Kasper Juleman, det ville have chokkerede mig, hvis de ikke gjorde det.

DBU dansk fodbold har ingen historik for at fyre landstrænere.

Det har man jo ikke sagt, at han ikke er presset stadigvæk, men historien er ikke oslæt ikke, når Danmark ligger til at skulle til slutrunden til at fyre landstrænere.

Er det en mulighed, at Juleman selv tager bestikker situationen og går af?

Er det i hvert fald en mulighed, at han tager bestikker situationen?

Fordi det har han gjort, det har han faktisk selv sagt, at han efter VMI kan tage overvejet alt omkring,

hvad der var gået galt, og det er med jo også sin egen rolle.

Det kan godt være, at han overvejer det, og det kan godt være, at han overvejer det,

specielt sådan i de første kvarterer efter kampen i San Marino,

men i og med, at Danmark stadigvæk ligger til at komme til EM,

og i og med, at holdet har vundet de afgørende kampe,

så vil det i hvert fald igen overraske mig otroligt meget, hvis ikke han har øjnene rettet direkte mod næste sommer, mod Tyskland, og i hans optik prøver at få skabt grundlag og rammerne for at få en ny oplevelse, eller den, der var i sommeren 2021.

Hvad betyder det egentlig for Danmark, at der er et landshold,

som man både spørgstigt, men jo måske mest alt menneskligt, står bag og står fællessom?

Lige nu, som verden er, så kan vi jo interesseres for 1000 ting,

og vi kan se hver vores program på tv, at de ved algoritmerne, hvad vi gerne vil se.

Der er noget, der kan samle, men en af tingene, det er jo blandt andet fodballandsholdet.

Hvis det går rigtig godt, og Danmark kommer forbi den indledende runde,

så kan der jo godt sidde halvdelen af befolkningen på samme tid og se det samme.

Det er kun drønningens nytterstaler, altså de helt store hver fenomen, der kan samle danskerne på samme måde.

Hvis vi så kigger til næste sommer, hvor der er den store EEM-slut runde,

ser du så nogen mulighed for, at det der niveau, den der begejstring fra 2021, kan nås igen?

Jeg tror det er meget at sige, at hele fornemmelsen fra sommeren 2021 kan genskabes,

fordi vi kan ikke skrive en fortælling, der handler om corona og dødsfald på banen,

og gennærblivning både i hjertemæssigt og spildemæssigt.

Jeg kan godt forestille mig at se et dansk landshold, der begejstrer igen.

Men der skal jo ske nogle ting, og landsholdet skal hen et helt andet sted, end de er nu.

Og det kræver selvfølgelig noget arbejde, indtænd på landsholdet.

Det kræver et stort skift i noget stemning, men jeg tror ikke, det er umuligt.

Okay, håbet er ikke slukket nu.

Altså, der er altid en kamp mere.

Andreas Kraul, tak for besøget.

Og her slutter dagens genstart.

Programmet er lavet af Magnus Miu, Charlotte Kovall, Søren Elbæk, og mit navn er Anna Enrigs.

Hvis du vil høre mere om dagens store nyheder, så klik ind på podcasten Tiden.

Der er i dag et putræt af Trulslund Paulsen, der i overvies har arbejdet i kulisten i venstre.

[Transcript] Genstart / Faldende fodboldfeber

Men nu melder sig som formandskandidat.
Find den på DRLU.